

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ**

Ψαλλομένη τῇ ιβ΄ Ιουλίου.

Ποιηθεῖσα

*ὑπὸ τοῦ ἐλαχίστου ἐν Ἐπισκόποις Κυρίλλου, τοῦ πίκλην Κογεράκη,
Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Ρόδου.*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Μοναζόντων τὸ κλέος, ἀνευφημήσωμεν, Παῖσιον Ὁσίων, τὸν κλεινὸν
συμπολίτην, αὐτῷ ἀναβοῶντες· Πάτερ σοφέ, ὑπερέχου πρὸς Κύριον, ἵνα
ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ πειρασμῶν, οἱ πιστῶς σε μακαρίζοντες.

Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, Θεὸν ἐπόθησας, καὶ δι' αὐτὸν μετῆλθες,
ἀγγελότροπον βίον, ἀσκήσας ὑπὲρ φύσιν ταῖς ἀρεταῖς, τῆς ὁσίας
ἀσκήσεως· διὸ Παῖσιε Πάτερ τῷ φωτισμῷ, κατηυγάσθης τῆς θεώσεως.

Τῆς ἐγκρατείας ἐκλάμπας, τοῖς κατορθώμασι, ἀφθόνως ὑπεδέξω,
Παρακλήτου τὴν χάριν, καὶ ὥφθης τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀρετὴν,
ποδηγέτης οὐράνιος· διὸ Παῖσιε Πάτερ οἱ εὐσεβεῖς, εὐλαβῶς σε
μακαρίζομεν.

Ὡς καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, Χριστοῦ τὸ πρόσωπον, σωματικοῖς ἀμέσως,
ὀφθαλμοῖς ἐθεάσω, καὶ ὅλος ἐνεπλήσθης θείας χαρᾶς, θεοφόρε Παῖσιε·
Αὐτὸν οὖν πρέσβευε δοῦναι τὸν φωτισμόν, ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐφημούντων
σε.

Δόξα. Ἦχος β'.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, Ὅσιε Πάτερ Παῖσιε, ὅτι δαυϊτικῶς, ἡμέρας καὶ
νυκτός, τὰ δικαιώματα μελετήσας τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁσίως αὐτὰ φυλάξας,
κληρονομίαν ἔσχες, ἐν οὐρανοῖς ἀνεπίβουλον. Ὅθεν πρέσβευε ἐκτενῶς,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαίροις τῶν ἀρετῶν, Παῖσιε δοχεῖον, ἀσκητικοῖς καμάτοις· ἡμῶν μὴ ἐπιλάβῃ, εὐχόμενος πρὸς Κύριον.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις ζήλω Θεοῦ, ἀμιλληθεὶς Ὁσίοις, ἔξω σαρκὸς καὶ κόσμου, Παῖσιε βιώσας, ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἔτεσιν.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πρέσβευε τῷ Θεῷ, Παῖσιε θεόφρον, ἵνα τῆς αἰωνίου, ζωῆς ἀξιοθῶμεν, οἱ πόθῳ εὐφημοῦντές σε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Α΄ναρχε Βασιλεῦ, Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Τριάς Μονὰς Ἁγία· εὐχαῖς τοῦ Παῖσιου, εὐρίνην ἡμῖν δώρησαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα Μαριάμ, ἡ τέξασα ἀφράστως, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, λαὸν τῶν Ὁρθοδόξων, φύλαττε ἐξ αἱρέσεων.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Μεγάλον Ἑσπερινόν

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχ. ἡ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τῆς προνοίας Θεοῦ, ὄργανον οὐράνιον, Παῖσιος ὁ σοφός, ἀρτίως δέδεικται· καθάρας γὰρ ἑαυτόν, ἐν τῇ τηρήσει τοῦ θείου θελήματος, ἐγένετο ὁδηγός, ἀνθρώπων πλήθους πρὸς βίον

σωτήριον. Ὅθεν τὴν αὐτοῦ τελοῦντες, σήμερον πανήγυριν, τὴν Ἀγίαν Τριάδα, ὀρθοδόξως μεγαλύνωμεν.

Βαβαὶ τῆς σῆς προμηθείας Χριστέ! σὺ γὰρ ὡς ὑπέσχου, θαυμαστοῖς χαρίσμασιν, ἐκόσμησας εὐσεβῶν, εἰς περιποίησιν, Παῖσιον τὸν σοφόν, τὸν ἐκ παιδὸς σε θερμῶς ἀγαπήσαντα, καὶ βίῳ ἀσκητικῷ, τῶν Ἀσωμάτων ὀφθέντα ἐφάμιλλον. ὅθεν ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, δίδου τὰ ἐλέη σου, τῷ λαῷ σου πλουσίως, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Τὴν σὴν γεραίρομεν ἄσκησιν, ἣν στερῶς ὑπῆλθες, ἀνταγωνιζόμενος, ἐν ὅπλοις πνευματικοῖς, σκότους τῷ ἄρχοντι, καὶ χάριτος τῆς ἐν σοί, τὰς σωτηρίους ἐκφάνσεις θαυμάζοντες, δοξάζομεν τὸν Θεόν, τὸν θαυμαστὸν ἐν σοὶ ὄντως ὑπάρχοντα· ὃν πρεσβείαις σου δυσώπει, Ὅσιε Παῖσιε, τὴν εἰρήνῃ δοθῆναι, ταῖς καρδίαις τῶν τιμώντων σε.

Χαίροις θαυμαστὲ Παῖσιε, Καππαδόκων ῥίζης, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, καὶ ῥόδον πνευματικόν, ὅρους τοῦ Ἀθωνος· ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, οὐπερ ὁ φθόγγος τρανῶς ἐξελήλυθεν, εἰς πέρατα τὰ τῆς γῆς, θεοσημείαις φρικταῖς μαρτυρούμενος· προστατεύων μὴ ἐλλίπης, τῶν φωνούντων Ὅσιε, τὸ γλυκὺ ὄνομά σου, ἐν ταῖς βίου περιστάσεσι.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τὸν θεοφόρον; τοῦ Χριστοῦ τὸν φίλον Παῖσιον, εὐσεβείας θρέμμα τὸν κάλλιστον, καὶ τῶν Ὀρθοδόξων ἑωσφόρον· τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ ἀρνησάμενον, καὶ χάριν, ἀθανασίας κληρυσάμενον· τὸν μιμητὴν τῶν Ὁσίων, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις, ὃν ἐδόξασε θαυμαστῶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμεν τὸν θεοφόρον; τὸν δι' ἐγκρατείας καὶ νήψεως, τὴν τοῦ Παρακλήτου δεξάμενον, ζωηφόρον χάριν ἐν καρδίᾳ· τὸν πράξει, καὶ θεωρίᾳ διαλάμψαντα, καὶ πᾶσαν, τὴν Ἐκκλησίαν καταυγάσαντα· τὸ Καππαδόκων ἐκ ῥίζης, μυρίπνοον ἄνθος, τὸν Παῖσιον τὸν σοφόν, Χριστὸς ὃν ἐδόξασεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις πνευματικοῖς ῥήμασιν, ἐπαινέσωμέν σε θεομάκαρ; σὺ γὰρ παιδιόθεν δι' ἔρωτος, τοῦ μανικωτάτου πρὸς Κύριον, τὴν καλὴν μερίδα ἐξελέξω, καὶ πάσης, τῆς γῆς ὑπάρχων παρεπίδημος, Ἀγγέλοις, ἴσον ἐκτήσω τὸ πολίτευμα, τῇ δωρεᾷ τοῦ Δεσπότη, Παῖσιε Πάτερ, ὃν δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πόθῳ τὴν μνήμην σου, τελούντων ἀειμακάριστε.

Ποίοις εὐφραντικοῖς ἄσμασι, μακαρίσωμέν σε θεοφόρε; σὺ γὰρ δι' ὁσίας ἀσκήσεως, Πνεύματος ἐκτήσω τὴν ἑλλαμψιν, καὶ ὠράθης στῦλος

φωτοφόρος, ἀνθρώπων, λαοῦ μεγάλου προηγούμενος, καὶ τούτους, Θεῷ ἰθύνων διὰ πίστεως. Ἀλλ' ὡς φωτὶ προσπελάζων, τῷ τῆς Θεαρχίας, ἡμῖν αἶτει τὸν φωτισμόν, τὸν θεῖον τῆς χάριτος, πρεσβείαις ταῖς σαῖς Παῖσιε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Οἷσι Πάτερ Παῖσιε, ἀρετῶν τοὺς χαρακτῆρας, δι' ἀσκητικῶν κατορθωμάτων, σεαυτῷ ἐμμορφώσας, ἔδειξας τὴν ψυχὴν σου, τοῦ Θεοῦ κατ' εἰκόνα μακάριε· διὸ εἰς τὰ πέρατα, ὁ φθόγγος ἔδραμε ψαλμικῶς, τῆς διδασκαλίας σου, πάντας παιδεύων, τὰ κατὰ Θεὸν φρονεῖν καὶ ζητεῖν, καὶ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ, ὀρθοδόξως πολιτεύεσθαι. Ἀλλ' ὡς ἔχων πρὸς αὐτόν, παρόρησίας τὰ γνωρίσματα, τῇ οἰκουμένη τὴν εἰρήνην ἐξαίτει, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἴν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης, εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ, Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος· ἐνθάδε, Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος. Τότε, τὸν βυθὸν ἐπέξευσεν ἀβρόχως Ἰσραήλ· νῦν δέ, τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος. Ἡ θάλασσα, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραήλ, ἔμεινεν ἄβατος· ἡ Ἀμεμπος, μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἑμμανουήλ, ἔμεινεν ἀφθορος. Ὁ ὢν καὶ προὖν, καὶ φανείς ὡς ἄνθρωπος Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἵσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ', 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε', 15-23, στ' 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ ἐνκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαιρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ', 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολὺὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Αἴθνην, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Αἱ γαλλιασώμεθα πιστοὶ καὶ εὐφρανθῶμεν, ἀλαλάζωμεν πάντες, τῷ Θεῷ δαυϊτικῶς, ὅτι ἄνδρα ἰσάγγελον, ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς, Παῖσιον τὸν σοφὸν ἀνέδειξε· τὸν πράξει ὑπὲρ φύσιν διαπρέψαντα, καὶ γνώσει ὑπερκοσμίῳ διαλάμψαντα· τὸν κατ' ἄμφω εἰς

ὕψος, τελειότητος φθάσαντα, καὶ ἐκεῖθεν τοῖς ἀνθρώποις, θείας ἐπιγνώσεως τὸ φῶς, πολυτρόπως ἐξανατέλλοντα. Διὸ καὶ πρὸς αὐτόν, ἐν κατανύξει ἐκβοήσωμεν· Πρέσβευε Πάτερ, τῷ ἐν Τριάδι προσκυνουμένῳ Θεῷ, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Οἷσι Πάτερ Παῖσιε, Καππαδόκων ἐκ ρίζης, φυτὸν βλαστήσας εὐθαλέστατον, ἐν καιρῷ ἀσκητικῶς, χάριτι γεωργηθεῖς, τῶν ἀρετῶν τὴν παγκαρπίαν, πλουσίαν ἐξήνεγκας, εἰς Μοναστῶν εὐφροσύνην, καὶ εὐσεβοῦς λαοῦ ἀγαλλίασιν. Ὅθεν σήμερον οἱ πιστοί, τὴν μνήμην σου ἐορτάζομεν, δοξάζοντες Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν παρέχοντα διὰ σοῦ, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Εἴκ δεξιῶν σου ψαλμικῶς, προβλέπων τὸν Κύριον, ἐν τῇ ἀσκήσει οὐκ ἐνάρκησας, οὐκ ἔπτηξας τῶν ἀγώνων τὸ ὑπέρπονον, οὐκ ἐδειλίασας ἐν πειρασμοῖς, οὐκ ἐπτοήθης ἐν ταῖς ἀσθενείαις· ἀλλ' ὑπομείνας ἐν πᾶσι στερότάτος, ὡς χαίρων τῇ ἐλπίδι Χριστοῦ, παρ' αὐτοῦ ὑπεδέξω, τὰ κρείττονα χαρίσματα, τοῖς θαύμασι μέγας φαινόμενος, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ θεόπνους γνωριζόμενος. Αὐτῷ οὖν πρέσβευε, Πάτερ θεόφρον Παῖσιε, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εἶν τῷ ἁγιωνύμῳ Ὅρει τοῦ Ἀθωνος, ἀσκητικῇ συντονίᾳ, δικαιοσύνην ἐργασάμενος, ἀνέδειξας ἑαυτόν, ἀρετῶν στήλην φωτοειδῆ, ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ ἐστηριγμένην, καὶ ἐκεῖθεν ἀνατέλλουσιν, τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ τοῖς πέρασιν, Παῖσιε παμμακάριστε. Ὅθεν σήμερον οἱ πιστοί, τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντες, τὸν Θεὸν μεγαλύνομεν, τὸν ταῖς πρεσβείαις δωρούμενον, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸν φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πνευματικὴν, σήμερον οἱ πιστοί, χορείαν στησώμεθα, εὐφημοῦντες τὸν θεῖον Παῖσιον· οὗτος γὰρ ἀσκητικῶς, πολυειδέσιν ἀρεταῖς, ἐπὶ ὄρος νοητόν, τῆς ἀπαθείας ἀναδραμών, καὶ ὡς ἄλλος Μωϋσῆς, γνόφῳ τῷ θεῷ καλυφθεῖς, μυστηρίων γνῶσιν Θεοῦ, καὶ θαυμάτων χάριν ὑπεδέξω, εἰς Μοναστῶν οἰκοδομήν, καὶ λαοῦ περιποίησιν. Διὸ καὶ αὐτὸν μακαρίζοντες, τῷ Κυρίῳ δῶμεν μεγαλωσύνην, τῷ ἀναδείξαντι αὐτόν, καὶ παρέχοντι δι' αὐτοῦ, τὴν σωτηρίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ὁσίου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ἐκ παιδὸς τὸν Χριστόν, σφοδρῶς θελήσας καὶ ποθήσας ὡς πάνσοφος, καὶ τούτῳ ἀκολουθήσας, τὸ χαῖρε χαίρων εἰπών, τῇ προσκαίρου βίου ματαιότητι· φθαρτῷ ὁ ἐν σώματι, μετελθὼν τὸ πολίτευμα, τῶν Ἀσωμάτων, ἐν τῷ κόσμῳ ὡς ἄσαρκος, καὶ τὰ τάγματα, φθάσας τούτων Παῖσι· ὦνπερ καὶ κατηξίωσαι, γενέσθαι αὐτήκοος, τῆς ὑπὲρ νοῦν μελωδίας, δοξολογούντων τὸν Κύριον. Αὐτὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐν ἀπαρνήσει τῶν προσκαίρων ἀράμενος, ἐπ' ὧμων σου θεοφρόνως, ὡς ἐπακούσας φωνῆς, τοῦ Εὐαγγελίου διὰ πίστεως· ὁ τρόπων χρηστότητι, καὶ ἡθῶν κοσμιότητι, ἐπιτελέσας, ἀρετῆς τὸ ἀγώνισμα, καὶ τὸν βύθιον, ταπεινώσας πολέμιον· ἄνωθεν ὁ ἀμάραντον, δεξάμενος στέφανον, τοῦ Ζωοδότου παλάμη, ἡγιασμένε Παῖσιε. Αὐτὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις ὁ πρακτικαῖς ἀρεταῖς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἐν τῷ Ἄθῳ ἀγώνων σου, τηρήσας τὸ κατ' εἰκόνα, τοῦ ἐπὶ πάντων Θεοῦ, τοῦ ἐκλεξαμένου ἐκ σπαργάνων σε· τῇ γνώσει ὡς ἥλιος, ὁ ἐκλάμπας τοῖς πέρασι, καὶ καταυγάσας, τὰς ψυχὰς τῶν συνόντων σοι, ἀμαρύγμασι, τῆς ἐξ ὕψους σοφίας σου· θαύμασιν ὁ τῆς πίστεως, τρανώσας τὴν δύναμιν, πρὸς σωτηρίαν ἀνθρώπων, ἡγιασμένε Παῖσιε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν οὐρανομήκη σου πολιτείαν, τίς μὴ θαυμάσει, Παῖσιε παρμακάριστε! τὸν κόσμον γὰρ ὡς φθαρτόν, σὺν τοῖς ἐν κόσμῳ ἀπεκδυσάμενος, καὶ ὁδὸν στενωπάτην, εὐαγγελικῶς πορευσάμενος, ἐν ἀρετῶν ὀχήματι,

άρματηλάτης ἤρθης ἐκ γῆς, πρὸς οὐρανῶν σκηνώματα, ὡς Ἡλίας ὁ διφρηλάτης· ἔνθα Θεῷ παριστάμενος, καὶ αἴγλης τῆς τριφαοῦς, ὅλος ἐμπιμπλάμενος, τὸν φωτισμὸν ἐξαίτει, ταῖς ψυχαῖς τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α' νύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὼν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Ὁσίων τὸν βίον, μιμησάμενος τέλεον, Ἄγγελος ἐπίγειος ὥφθης, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος· διό σε ἐν λυχνίᾳ ὁ Θεός, ἐπέθηκεν ὡς λύχνον φαινόν, Ὁρθοδόξων καταυγάζοντα τὸν λαόν, Παῖσιε θεοφόρε· Δόξα τῷ σὲ ἐκλέξαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ ἀγιάσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, ἅπειρα θαύματα.

Ἔτερον Ὁ αὐτός. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Α' σκήσει δι' ἀγάπης, Χριστῷ ἀκολουθήσας, εὐαγγελικῆς πολιτείας, διέπρεψας τῷ ὕψει, καὶ γέγονας ἀνθρώπων ὁδηγός, ἐν λόγῳ θεοπνεύστων διδαχῶν, καὶ θαυμάτων ἐνεργείαις ὑπερφυῶν, εἰς ἔπαινον Ἐκκλησίας. Ὅθεν Θεὸν Παῖσιε σοφέ, ἰκέτευε δωρήσασθαι, εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, ἐν τῇ καρδίᾳ, τὴν ἐνέργειαν, καταπλουτήσας, τῇ ἀσκήσει ὡς Ἄγγελος ἔζησας, καὶ Παρακλήτου τὴν χάριν δεξάμενος, ἐμαρτυρήθης τῷ κόσμῳ τοῖς θαύμασιν. Ὅθεν πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ Παῖσιε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Παῖσιον πιστοί, ἐν Ὅσίοις τὸν νέον, τιμήσωμεν φαιδρῶς, μελωδίαις ᾠμάτων, καὶ πάντες ἐκβοήσωμεν, πρὸς αὐτὸν μετὰ πίστεως· Πάτερ Ὅσιε, ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις, τῶν ὑμνούντων σε, ἔσο ἐν βίου ἀνάγκαις, προστάτης ἀκοίμητος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Εἴκ βρέφους τὸν Χριστόν, ὀλικῶς ἀγαπήσας, ἐν βίῳ σου αὐτοῦ, τὸν ζυγὸν θεοφρόνως, ἐπ' ὤμων σου ἐβάστασας, θεοφόρε Παῖσιε, καὶ ἐπέτυχες, τῶν ἐκλεκτῶν τῆς μερίδος· ὅθεν πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν πάντιμον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ Λόγος τοῦ Θεοῦ, πατρικῶ ὁ ἐν θρόνῳ, ὀχούμενος ἀεί, ἀπὸ χρόνου ἀνάρχου, σαρκούμενος ἐσκήνωσεν, ἐν τῇ θείᾳ κοιλίᾳ σου, καὶ ἐπέφανε, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ σαρκοφόρος, σῶζων ἅπαντας, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, Παρθένε Θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, τῇ ἐνεργείᾳ, δι' ἀσκήσεως, ἀγωνισμάτων, τοῦ Δεσπότου τὸν λόγον ἐπλήρωσας, παρ' οὗ τὴν χάριν ὡς δῶρον δεξάμενος, φῶς τοῖς ἀνθρώποις ἐγένου ἀνέσπερον. Ὅθεν πρέσβευε, αὐτῷ ἐκτενῶς Παῖσιε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Θείαις ἔλαμψας, διδασκαλίαις, καὶ ἐφώτισας, πιστῶν καρδίας, παμμακάριστε Πάτερ Παῖσιε· ἐν τῷ φωτὶ γὰρ Κυρίου, τὰς τρίβους σου, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας κατηύθυνας. Ὅθεν πρέσβευε, αὐτῷ οἱ πιστοὶ δεόμεθα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ φῶς τῆς χάριτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λόγον τέτοκας, ἄνευ ὠδίνων, τὸν ὑπάρχοντα, πρὸ τῶν αἰώνων, σὺν Πατρί τε, Παρθένε, καὶ Πνεύματι, λύσαντα Εὐαν, ἡμῶν τὴν προμήτορα, πικρῶν ὠδίνων, ὡς μόνος φιλόνητος. Ὅθεν πρέσβευε, αὐτῷ ἐκτενῶς, Θεόνυμφε, σωθῆναι καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνολόγους σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸ σῶμα ἐνέκρωσας, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, τὸ πνεῦμα ἐζώωσας, δι' ἀενάου εὐχῆς, παμμάκαρ Παῖσιε· φοῖνιξ Εὐαγγελίου, ἐν τῷ Ἀθῶ βλαστήσας, ἥνεγκας παγκαρπίαν, ἀρετῶν γλυκυτάτην· διό σε πιστοὶ τιμῶμεν, Θεὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὸν δρόμον ἐτέλεσας, ἀσκητικαῖς ἀρεταῖς, τὴν πίστιν ἐτήρησας, πνευματικαῖς διδασκαῖς, θεόφρον Παῖσιε· στέφος δικαιοσύνης, οὐρανόθεν ἐδέξω· θαύμασι τοῖς ἐν κόσμῳ, ὡς φωστήρ ὑπερλάμπεις. Διό σε ἀνευφημοῦμεν, τελοῦντες τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνθρώποις ὁ ἄχρονος, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ἐγένετο σύγχρονος, παρθενικῶς προελθών, ἐκ θείας κοιλίας σου· ἔλυσεν ὡς οἰκτίρμων, πολυχρόνιον ἔχθραν, ἐν οὐρανοῖς συνάψας, Θεοτόκε τὰ κάτω. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει Ἀγνή, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί, ἦτοι τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ζήτηι τῇ ε' Δεκεμβρίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Οἷσι Πάτερ, θεόφρον Παῖσιε, νέκρωσιν ζωποιόν, δι' ἀσκήσεως κτησάμενος, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου εἰσέδραμες· σαρκὸς γὰρ ἔξω καὶ κόσμου, ἀγγελολοτρώπως ἐβίωσας, καὶ ἀρετῆς ἐπὶ γῆς, τοῖς κατορθώμασι διέπρεψας. Ὅθεν πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς στ', καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Ὁσίου. Κανὼν πρῶτος τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις καὶ τῇ θ' ᾠδῇ· «Κυρίλ(λ)ου Ρόδου».

Ωιδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Χαίροις Μοναζόντων ὁ κανὼν, ἄνερ Θεοῦ θεομάκαρ Παῖσιε· αἶτει μοι πρεσβείαις σου τὸν φωτισμόν, τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος, ἵνα κατ' ἀξίαν, ἀσματοκῶς εὐφημήσω σε.

Ἀστρον προμηθεῖα θεϊκῇ, δι' ἀρετῆς ἐν ἐσχάτοις ἀνέτειλας, Ὅσιε Παῖσιε λάμπων τὸ φῶς, τοῦ οὐρανίου βίου σου, καὶ καταπυρσεύων, τῶν εὐσεβῶν τὰ πληρώματα.

Πόθῳ καὶ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, κατατρωθεὶς παιδιόθεν Παῖσιε, μέριμναν κατέλιπες τὴν κοσμικὴν, καὶ σαρκοφόρος Ἄγγελος, πέφηνας ἐν κόσμῳ, ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασι.

Θεοτοκίον.

Κύριον τεκοῦσα καὶ Θεόν, ἄνευ σποράς ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου, τοῦτον καθικέτευε ὡς ἀγαθὴ, τοῦ δωρηθῆναι Ἀχραντε, ἀμαρτημάτων λύσιν, ἡμῖν τοῖς σὲ μακαρίζουσιν.

Κανὼν ἕτερος τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις ἀντιστρόφως· «Τοῦ Ρόδου».

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Εὐλογητὸς εἶ τοῦ παντὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐν Τριάδι Θεός, ὁ τοῦ Παῖσιου, ὡς Ὁσίου δούλου σου, δοξάσας τὸ μνημόσυνον· ταῖς αὐτοῦ οὖν πρεσβείαις, ἡμᾶς οἰκτίρμον ἐλέησον, τοὺς σὲ εὐσεβῶς μεγαλύνοντας.

Μεταναστεύσας τῶν φθαρτῶν ὡς πάνσοφος, προσεκολλήθης Χριστῷ, ἀσκητικὸν βίον, εὐσεβῶς ἐλόμενος, καὶ χαρισμάτων ἔτυχες, ἐκ Θεοῦ θαυμασίων, ἡγιασμένε Παῖσιε· ὅθεν σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

Παραζηλώσας ἀληθῶς ἐκ πίστεως, τὴν τῶν Ὁσίων ζωὴν, ὥσπερ ἀστὴρ ὥφθης, ἐν τῷ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας Ὅσιε, τὰς αὐγὰς ἀποπέμπων, τοῖς εὐσεβέσι Παῖσιε, τῆς ὑπερφυοῦς πολιτείας σου.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία Μαριὰμ Μητρόθεε, πᾶσαι ἰδοὺ γενεαί, μακαρίζουσί σε, ὡς αὐτὴ προέφησας, ὅτι σαρκὶ ἐκύησας, τὸν Πατρός Θεὸν Λόγον· Αὐτὸν εὐχαῖς σου εὐήλατον, δεῦρο τοῖς πιστοῖς παρασκεύασον.

Ωιδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Εἴκ βρέφους Θεοῦ τὰς ἐντολάς, φυλάττων ἐν καρδίᾳ σου, ἀσκητικῶς αὐτὸν εὐηρέστησας· διὸ σοφίας τὴν χάριν ἔλαβες, καὶ ἀνθρώποις γέγονας, ἀρετῆς διδάσκαλος, παμμακάριστε Πάτερ Παῖσιε.

Αἰγάπη Χριστοῦ πυρποληθεῖς, τῇ δρόσῳ τῆς ἀσκήσεως, τῶν ἡδονῶν τὸ πῦρ κατεπάτησας, παθῶν τε φλόγα τελείως ἔσβεσας, καὶ ἐγένου ἔμψυχον, ἱερὸν κειμήλιον, τῆς θεώσεως Πάτερ Παῖσιε.

Αἰπάτην σαρκὸς ὥσπερ σκιάν, καὶ ὄναρ λογιζόμενος, τὸν τοῦ Χριστοῦ ζυγὸν ἐπαυχένιον, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας ἔλαβες, καὶ ἀσκήσει ἔδραμες, εἰς ζωῆς τῆς κρείττονος, τὰ σκηνώματα Πάτερ Παῖσιε.

Θεοτοκίον.

Υψίστου Θεοῦ Μητὲρ Ἀγνή, Παρθένε Παντευλόγητε, ἐν μητρικῇ στοργῇ δίδου ἱλεων, τὸν ἐκ γαστρός σου τεχθέντα Κύριον, τοῖς προθύμως ψάλλουσι, τῇ ἀγίᾳ δόξῃ σου, χαριστήριον ὕμνον ἐκ πίστεως.

Ἔτερος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Επιποθήσας ἐκ παιδός, τῶν ἐκλεκτῶν τὴν μερίδα, κοσμικὴν ἀπεβδελύξω ἀπάτην, καὶ τὸ φρόνημα Θεῶ, ταῖς ἀρεταῖς σου ὕψωσας· ὅθεν ἀθανασίας, αἶγλην ἡνγάσθης Παῖσιε.

Βίον τελέσας ἱερὸν, ἀπὸ παιδὸς θείῳ πόθῳ, ὡς λιπὼν τὰς ἀνονήτους συγχύσεις, καὶ τὸ φρόνημα σαρκός, καθυποτάξας πνεύματι, Ἄγγελος ἐγνωρίσθης, σωματοφόρος Παῖσιε.

Τὴν τεθλιμμένην ἐπὶ γῆς, ἀσκητικῶς διοδεύσας, καὶ ἐχθρὸν κατανικήσας ἐν ὅπλοις, τοῖς τοῦ Πνεύματος σοφέ, ὡς στρατιώτης πίστεως, κατεκοσμήθης στέφει, δικαιοσύνης Παῖσιε.

Θεοτοκίον.

Ὁλὴ ωραία καὶ καλή, ὡς ἱερῶς ἀσματίζει, ψαλμῳδὸς ὁ Προφητάναξ Παρθένε, ἀναδέδειξαι Πατρός, τὸν Λόγον σωματώσασα. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεωρία καὶ πράξει, ἀνεζωγράφησας, τῶν ἀπ' αἰῶνος Ὁσίων, τὴν πολιτείαν ἐν σοί, καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, σαυτὸν προσήγαγες, τῷ ποδηγέτην σε λαοῦ, ἀναδείξαντι πιστοῦ, Παῖσιε θεοφόρε. Αὐτῷ οὖν πρέσβευε Πάτερ, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῇ ἀσκήσει ἐτράφης, ἀπὸ νεότητος, καὶ ἡλικίας εἰς μέτρον, θεῖον ηὐξήθης Χριστοῦ, ταῖς πολλαῖς σου ἀρεταῖς, Πάτερ Παῖσιε· ὅθεν ἐν πράξει εὐσεβεῖ, καὶ σοφία δαψιλεῖ, θεογνωσίας τὸν δρόμον, ὑπέδειξας τοῖς ἀνθρώποις· διὸ σε πάντες εὐφημοῦμεν πιστῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ὁμότιμον Λόγον, Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἄνευ φθορᾶς τετοκυῖα, ἐν γενεαῖς γενεῶν, μακαρία ἀληθῶς, ὑπάρχεις Δέσποινα. Αὐτῷ οὖν πρέσβευε ἀεὶ, παρῴρησίᾳ μητρικῇ, τῇ οἰκουμένη εἰρήνην, ὡς εὐσπλαγχνος δωρηθῆναι, καὶ σωτηρίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ωιδὴ δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Α' σκήσεως τοῖς πόνοις, τῷ ὄρει προσιών, πολιτείας κρείττονος, Παῖσιε σοφέ, τῆς φωταυγείας ἐπλήσθης τοῦ Παρακλήτου, καὶ φῶς ἐγένου τῶν πιστῶν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣτις μακαρίζει σε σήμερον.

Ε' νίκησας τοῖς ὅπλοις σου, εὐχῶν σου δυνατῶν, τὰς δαιμόνων φάλαγγας, Παῖσιε σοφέ· διὸ τῆς νίκης τὸ στέφος ὡς δεδεγμένος, ἐν τοῖς ὑψίστοις κατοικεῖς μετὰ Δικαίων, ἔχων τὴν ἀπόλαυσιν ἄληκτον.

Ως ἄνθειςιν τοῖς ὕμνοις, εὐφήμως οἱ πιστοί, στέφομέν σε σήμερον, Παῖσιε σοφέ· Μὴ οὖν ἐλλίπης πρεσβεύων ἐν παρῴρησίᾳ, ἵνα ῥυσθῶμεν πειρασμῶν οἱ ἐκτελοῦντες, πόθῳ τὴν ὑπέρλαμπρον μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ρ' ὑόμενον κατάρας, τὸ γένος τῶν βροτῶν, τῆς Τριάδος ἔτεκες, τὸν δεύτερον σαρκί, ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀσπόρως σωματωθέντα, ὃν ἐκδυσώπει μητρικῶς τοῦ οἰκτειρῆσαι, τοὺς σὲ μακαρίζοντας Δέσποινα.

Ἄτερος. Σὺ μου ἰσχύς.

Ε'πιζητῶν, τῶν οὐρανίων τὴν οἶκησιν, τῶν ἐν κόσμῳ, ὥφθης παρεπίδημος, καὶ μοναστῶν ζήλῳ θερμουργῶ, μετῆλθες τὸν βίον, ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κρείττονος· διὸ τυχῶν τοῦ πόθου, μνημονεύων μὴ παύσῃ, τῶν τιμώντων σε ὕμνοις Παῖσιε.

Παραδραμῶν, πᾶσαν τοῦ κόσμου προσπάθειαν, ἐν νηστείαις, προσευχαῖς σὺν δάκρυσιν, οἰκειὸς γέγονας τῷ Θεῷ, ὅστις τῆς σοφίας, τοῖς δώροις κατακοσμήσας σε, ἀνέδειξεν ἀνθρώπων, ποδηγέτην καλόν σε, καὶ διδάσκαλον θεῖον Παῖσιε.

Καταλαβὼν, Ἄθωνος ὄρος τὸ ἅγιον, θείῳ ζήλῳ, ὄρη πρὸς αἰώνια, ἀσκητικοῖς κόποις τὴν ψυχὴν, ὑψώσας καὶ ἔνδον, τοῦ θεοῦ γνόφου γεγένησαι· ἀλλ' ὥς κληρονομίας, ἀπολαύων ὀλβίας, τῶν ὑμνούντων σε Πάτερ προστάτενε.

Θεοτοκίον.

Δίδου ἡμῖν, τῆς φοβερᾶς σου Πανύμνητε, προστασίας, τὰ πολλὰ γνωρίσματα, ἐκ συμφορῶν βίου χαλεπῶν, ἡμᾶς ῥυομένη, τοὺς πόθῳ ἀναβοῶντάς σοι· Ἀγνή Παρθένε χαῖρε, τοῦ Πατρὸς ἢ τὸν Λόγον, σωματώσασα μέγα δι' ἔλεος.

Ωιδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Τίς ἀξίως εὐφημήσει, τὴν σὴν μακαρίαν ζωὴν; ἐν ἀσκήσει γὰρ Κυρίου, τὸν νόμον ἐπλήρωσας, καὶ θυσία ἔμψυχος Θεῷ, τερπνὴ ἐτελειώθης, τῇ ἐγκρατεῖα Παῖσιε.

Υ'πομένων τῇ ἀσκήσει, Χριστοῦ δι' ἀγάπην στερόρῳς, τοῦ νοός σου τὰς αἰσθήσεις, τελείως ἐκάθηρας, καὶ ἐδέξω ἔλλαμψιν φωτός, τοῦ τῆς θεογνωσίας, Πάτερ θεόφρον Παῖσιε.

Ε'ν τῷ Ὄρει τῷ Ἁγίῳ, τῆς γῆς τὰ ἡδέα λιπών, Ἀσωμάτων ἐμιμήσω, τὸν βίον ἐν σώματι, καὶ δαιμόνων ἥσυχνας ὀφρύν, εὐχῶν τὴν πανοπλίαν, ἐνδεδυμένος Παῖσιε.

Θεοτοκίον.

Γ'ασαί με ἀσθενοῦντα, Μήτηρ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ τελείας μετανοίας, πρὸς δρόμον κατεύθυνον, ὁδηγία χάριτος τῆς σῆς· σὲ γὰρ μόνην προστάτιν, ἔχω ὁ τάλας ἰκέτης σου.

Ἄλλος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ἐπιγνώσει τῇ θείᾳ, τὸν νοῦν πυρσευόμενος, σοφὲ Παῖσιε, τῶν ἐν γῇ πραγμάτων, τὴν προσπάθειαν πᾶσαν παρέδραμες, καὶ στερρόν ἄσκήσει, τῇ σῇ ψυχῇ ὡς καθαρεύσας, ἐνεργείας τῆς χάριτος ἔτυχες.

Ἐγκρατείας ἀμέτρου, πυρὶ δροσιζόμενος σαρκὸς τὴν κάμινον, ἔσβεσας τελείως, καὶ ἀνέβλυσας δρόσον οὐράνιον, τῆς διδασκαλίας, καὶ τῶν θαυμάτων εἰς ἀξίαν, τοῦ Κυρίου Παῖσιε αἶνεσιν.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, κατὰ μόνας γέγονας ἀγωνιζόμενος, κατὰ τοῦ βελίαρ, ὃν ῥιψάσπιν εἰργάσω παιζόμενον· πίστει γὰρ ἐκτήσω, τὴν κραταίαν τοῦ Παρακλήτου, συμμαχίαν Παῖσιε Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀφράστως τὴν σάρκα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενος, Ἀγνή Μητρόθεε, τῷ βροτείῳ γένει, ὡς Θεὸς σωτηρίαν εἰργάσατο· ἀλλ' αὐτὸν δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα ῥυσθῶμεν, τῆς μελλούσης κολάσεως Ἀχραντε.

Ωιδὴ στ'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Υἱὰκούσας τοῦ Θεοῦ, τῷ θελήματι πιστῶς, ἐθεράπευσας αὐτόν, πολιτεία θαυμαστῇ, Παῖσιε· διὸ θαυμάτων, χάριν ἐπλούτησας.

Παρακλήτου τὴν πνοήν, δι' ἀσκήσεως λαβὼν, ὡς παρόντα τὰ μακράν, προανήγγειλας σαφῶς, Παῖσιε, ἐπιστηρίζων, τοὺς προσιόντας σοι.

Φιλοσόφως τὴν ζωὴν, ἐπετέλεσας τὴν σὴν, μελετήσας εὐσεβῶς, ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ, ὡς πίστεως, πεπληρωμένος, Πάτερ Παῖσιε.

Θεοτοκίον.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, διαλύουσα παθῶν, τὴν σκοτίαν τῷ φωτί, χάριτός σου τῆς πολλῆς, Πανάχραντε, ἵνα ὑμνῶ σε, τὴν ὑπερύμνητον.

Ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀστέρα σε φωταυγῇ, Μονὴ Στομίου ἐγνώρισε, τῶν ἀρετῶν ἀστραπαῖς, τὰ πέριξ φωτίζοντα· ἐν ταύτῃ γὰρ ἔζησας, καὶ μικρῷ ἐν χρόνῳ, ὥσπερ Ἄγγελος Παῖσιε.

Τὸ μέλι τῶν ἀρετῶν, ἀσκήσει ἐκηροπλάστησας, καὶ ἀποστάξας αὐτό, Παῖσιε Ὅσιε, σεπτῶν ἐκ χειλέων σου, γλυκασμὸν παρέσχεις, τοῖς ἀνθρώποις κατανύξεως.

Θανάτου πνευματικοῦ, ἀνθρώπων πλῆθος ἐλύτρωσας, τὴν θεραπείαν αὐτοῖς, παρέχων τῶν λόγων σου, βοτάνη Παῖσιε· διδασκὸς γὰρ ὦφθης, τοῦ Θεοῦ τῇ πολιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Ρ'ερυπωμένον Ἀγνή, πολλαῖς ἀνόμοις μου πράξεσι, ταῖς μυστικαῖς προχοαῖς, τοῦ Θεοῦ ἐλέους σου, τελείως καθάρισον, καὶ ἐνίσχυσόν με, ἐναρέτως πολιτεύεσθαι.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παιδιόθεν ἔφεσιν, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα ἔχων, τῷ Θεῷ ἐδούλευσας, τῇ ἐν ἀσκήσει ζωῇ σου· ἔλαμψας, ἐν γῇ τῷ πλήθει τῶν ἀρετῶν σου· θαύμασιν, ἐμαρτυρήθης Θεῷ οἰκεῖος. διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, ἡγιασμένε, Πάτερ Παῖσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου ἀκούσας λεγούσης, ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι, ἔργον τὸν λόγον προθύμως ἐποίησας· πατρίδα γὰρ οἰκεῖους καὶ τὰ ἐν κόσμῳ ἀφείς, ἀσκητικῶς διὰ βίου, Χριστῷ ἠκολούθησας, ἐν νηστεῖαις, ἀγρυπνίαις, εὐχαῖς τε σὺν δάκρυσιν, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ λατρεύων, καὶ τῷ πλησίον τὰ πάντα, ἐξ ἀγάπης γενόμενος· ὅθεν σαυτὸν παραστήσας, τῆς κλήσεως ἄξιον, τοῖς δεδομένοις σοι ἄνωθεν, πνευματικοῖς χαρίσμασιν, ἄνθρωπος οὐράνιος, ἐπίγειος Ἄγγελος, τοῖς πέρασιν ἐμαρτυρήθης· διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, τὴν μνήμην σου σήμερον ἐκτελοῦντες, ἐν ὕμνοις σε τιμῶμεν, ἡγιασμένε, Πάτερ Παῖσιε.

Μηνολόγιον.

Τῇ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός (Ιουλίου), Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου.

Στίχοι.

Θανὼν ὁ Παῖσιος φύσεως νόμῳ,
Ζωῆς κατηξίωται τῆς ἀθανάτου.
Δωδεκάτῃ πρὸς ἄδυτον φάος Παῖσιος ἔβη.

Συναξάριον.

Οὗτος ὁ νέος τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ ἐγεννήθη ὑπὸ γονέων εὐσεβῶν, ὧν ἡ κλήσις Πρόδρομος καὶ Εὐλογία, ἐν Φαράσοις τῆς Καππαδοκίας ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἐνακοσιοστῷ εἰκοστῷ καὶ τετάρτῳ (1924), λαβὼν ὑπὸ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου ἐν τῷ ἁγίῳ Βαπτίσματι τὸ ὄνομα Ἀρσένιος. Μετὰ τὴν οὕτως καλουμένην "Ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν" μεταξὺ τῶν χωρῶν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐλθόντες κατώκησαν ἐν Κονίτῃ, ἔνθα ὁ Ὁσιος ἀνετράφη "ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου" κατὰ τὸ ἀποστολικόν. Εἰς μέτρον δὲ ἡλικίας φθάσας ἀναχωρήσας τῆς πατρῶας οἰκίας ἦλθεν ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ Ὁρει τοῦ Ἀθωνος, ἔνθα, κατὰ τὰ νενομισμένα δοκιμασθεὶς, τὸ τῶν Μοναχῶν ἐνεδύσατο σχῆμα. Ἀσκήσας πρῶτον ἐν τῷ Ἀθωνί, εἶτα δὲ ἐν τῇ παρὰ τὸ Στόμιον τῆς Ἡπείρου Μονῇ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἐν τῷ Θεοβαδίστῳ Ὁρει Σινᾶ, ἐπανῆκεν ἐν Ἀθωνί, οἰκήσας ἐν τέλει ἐν τῷ κελλίῳ τοῦ Γενεσίου τῆς Θεομήτορος, τῷ καλουμένῳ "Παναγούδα", παρὰ τὴν Ἱερὰν τοῦ Κουτλουμουσίου Μονήν, ἔνθα καὶ ὁσίως ἐβίωσεν ἄχρι τῆς μακαρίας αὐτοῦ τελευτῆς, ἐπισυμβάσης ἐν τῇ παρὰ τὴν Σουρωτὴν τῆς Χαλκιδικῆς κειμένη Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Θεολόγου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, τῇ δωδεκάτῃ Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνακοσιοστοῦ ἐνενηκοστοῦ καὶ τετάρτου ἔτους (1994), ἔνθα καὶ ἐτάφη, θαύματα ἔκτοτε ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἀναπηγάζων τοῖς προσερχομένοις ἐν εὐλαβείᾳ καὶ ἐπιζητούντων τὰς πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν πρεσβεΐας αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Στίχοι.

Ἦνεγκε γυμνὸς πυκνὰ ὁ Πρόκλος βέλη.
Εἴφει δὲ Ἰλάριος ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Μαλεΐνου, ὃς ἐχρημάτισε Πατὴρ πνευματικὸς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ.

Στίχοι.

Ζήσας, Μιχαήλ, ὡς ἄσαρκος ἐν βίῳ,
Ὁμωνύμῳ νῦν συμπαρίσταται Νόῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεραπίωνος, καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, Ἡρακλείου, Φαύστου, Μηνᾶ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος, πέραν ἐν τῷ Σίγματι.

Στίχοι.

Πιόν τι Χριστῷ θῦμα καὶ Σεραπίων,
Χριστοῦ παρ' ἐχθρῶν εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος.

Ὡς ἄρμα αἷμα τετράϊππον εἰς πόλον,
Εὐροῦσα, ἐξώρμησε τετρὰς Μαρτύρων.

Μάμαντα ἂν δὲ ἀγέραστον παρίδω,
Πῶς ἂν φανείην φίλος εἶναι Μαρτύρων;

Ἡ Ἀγία Βερονίκη ἡ αἰμορρόουσα, ἣν ἰάσατο ὁ Χριστός, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχοι.

Ὅλου νοητῶς δράττεταί σου νῦν, Λόγε,
Ἡ κρασπέδου σου πρὶν μόνον δραξαμένη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωιδὴ ζ'. Σὲ νοητήν.

Τὴν κοσμικὴν, ὡς μισήσας μέριμναν, τῇ ἀγαπήσει τοῦ Θεοῦ, ἐν νηστείαις
καὶ προσευχαῖς, σαρκὸς ἀπενέκρωςας, ἅπαντα σκιρτήματα, καὶ
ἀνυψώθης τῇ χάριτι, πρὸς μυστικὰς ἀναβάσεις, ζωῆς θείας Παῖσιε.

Εἴν ταπεινῶ, ἀληθῶς φρονήματι, ἔχων τὸν βίον ὑψηλόν, ἡξιώθης
θεωριῶν, τῶν ὑπὲρ κατάληψιν, Ὅσιε Παῖσιε, καὶ ἐν σοφίᾳ καὶ θαύμασι,
περιφανῆς ἀνεδείχθης, Θεοῦ ὡς δοῦλος γνήσιος.

Τοῦ ποταμοῦ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῶν χαρισμάτων πληρωθεῖς, ἐκ
χειλέων ὡς ἐκ πηγῆς, θεοβρύτου ἔβλυσας, νάματα σωτήρια, διδασκαλίας
τῆς πίστεως, Πάτερ Παῖσιε μάκαρ, πιστῶν εἰς περιποίησιν.

Θεοτοκίον.

Ὁλον τὸν νοῦν, ἀχρειώσας πάθεσι, ὄφειως δόλῳ μυσαρῶ, συνεσχέθην
λύπη πικρᾷ, τὴν ψυχὴν μου Πάναγνε· ὅθεν μοι παράστηθι, ἐν μητρικῇ σου
χρηστότητι, καὶ γλυκασμῷ εὐφρανόν με, τῆς σῆς ἀπείρου χάριτος.

Ἄτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Τέκνον ἐδείχθης κατὰ πνεῦμα, καὶ διάδοχος, τοῦ θεοῦ Ἀρσενίου, δι' ἐνθέου ζωῆς, Παῖσιε πλουτήσας, τὰς δωρεὰς τῆς χάριτος, τοῦ Θεοῦ τῇ εὐδοκίᾳ.

Μέσω φωτός σοι ἐπεφάνη, ὁ φιλάνθρωπος, Παῖσιε Δεσπότης, γλυκασμοῦ σε πληρῶν, καὶ ἔνθους ἀνεβόας· Εὐχαριστῶ σοι Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύχνος ἀνάψας εὐσεβείας, δι' ἀσκήσεως, ἐν Ἀθῶ τῇ λυχνίᾳ, ἔθεσέν σε Θεός, ἐκεῖθεν ἐφαπλοῦντα, τὸ φῶς αὐτοῦ τῆς γνώσεως, τῷ λαῷ τῶν Ὁρθοδόξων.

Θεοτοκίον.

Υῖμοις πιστῶν σε αἱ χορεῖαι, μακαρίζομεν, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ τὸν τόκον τὸν σόν, δοξάζομεν βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωιδὴ ἡ'. Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ρ'ωννύμενος χάριτι, καθεῖλες τὴν ὀφρύν, δαιμόνων Παῖσιε, καὶ ὥφθης τοῦ Θεοῦ, τῷ βίῳ σου δοῦλος, καὶ θεράπων πιστός· διὸ ἐδοξάσθης, θαυμάτων ἐνεργείαις.

Κινούμενος Πνεύματι, Ἀγίῳ ἐκ παιδός, Ὁσίῳ τοῖς ἵχνεσιν, ἐπέβης ἐν σπουδῇ, καὶ πέφηνας τούτων, μιμητὴς θαυμαστός, Παῖσιε τήξας, τὸ σῶμα τῇ ἀσκήσει.

Γενόμενος μέγιστος, τῇ πίστει ὡς Μωσῆς, κατείδες τὸ πρόσωπον, τὸ θεῖον τοῦ Χριστοῦ, Παῖσιε Πάτερ, καὶ αὐτοῦ τῆς Μητρός, μεθ' ἧς ἐκδυσώπει, σωθῆναι ἡμᾶς πάντα.

Θεοτοκίον.

Υ'πέραγνε Δέσποινα, τοῦ μύρου τῆς ζωῆς, ὡς Μήτηρ πανάφθορος, παθῶν με σαρκικῶν, ἀπάλλαξον δεῦρο, τῆς δυσώδους ὁσμῆς, ἵνα σε γεραίρω, τὴν Κεχαριτωμένην.

Ἔτερος. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Τῆς κατ' ἄμφω ἀγάπης ὡς ταμεῖον, τῇ ἀσκήσει Θεοῦ, διάκονος ἐδείχθης, καὶ ἀδελφοῖς Παῖσιε πανεύφημε, γέγονας τὰ πάντα, ἵνα πάντας σώσης, ὡς ἄλλος Κορυφαῖος.

Τοὺς ἐπαίνους ἀνθρώπων ἀποκλίνων, ταπεινώσει σαυτόν, ἐκόσμησας τελεία· διὸ Χριστὸς Παῖσιε ὡς ἔφησεν, τῆς ἀγιωσύνης, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις, τῷ ὕψει ἀνυψώθης.

Νέας Ῥώμης ἡγάσθη Πατριάρχης, πολιτείαν τὴν σὴν, καὶ σύνεσιν τῶν λόγων· Ἀρχιερεῖς ἡδέσθησαν Παῖσιε, τὸν σεμνόν σου τρόπον, δι' οὗ ἐμαρτύρεις, τὴν χάριν τοῦ Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Οἷοθ' ὅτι ἐφέσει ἀνυμνοῦμεν, Ὁρθοδόξων χοροί, τὸ θαῦμά σου Παρθένε· σὺ γὰρ φρικτῶς συνέλαβες ἐν μήτρᾳ σου, τοῦ Πατρὸς τὸν Λόγον, σώζοντα θανάτου, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ωιδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ῥώμη δυνατῇ τῆς πίστεως, τὸν τῆς ψυχῆς σου τόνον, ἐνισχυόμενος, ἦνεγκας στερόν, τοὺς πειρασμοὺς καὶ τοῦ σώματος, τὰς πολλὰς ἀσθενείας Παῖσιε, εὐχαριστῶν ἐν πᾶσι, καὶ μεγαλύνων τὸν Δεσπότην σου.

Ὁμβροῖς πιανθεὶς τῆς χάριτος, ἀγγελικῶ σου βίῳ, Πάτερ Παῖσιε, προνοίᾳ Θεοῦ, ὡς ποταμὸς ἀνεπήγασας, Ἐκκλησίας ἀρδεύων τοὺς αὐλακὰς· διό σε κατὰ χρέος, ἐν ὕμνωδαῖς μακαρίζομεν.

Δῶρον τῷ Θεῷ προσήνεγκας, σαυτόν ὅσιῳ βίῳ, θεῖε Παῖσιε, θυσίαν τερπνὴν, καὶ προσφορὰν εὐαπόδεκτον· παρ' αὐτοῦ δὲ ἐδέξω ἀντίδωρον, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, δι' ἧς ἐκλάμπεις ὑπὲρ ἥλιον.

Ὅλον σεαυτὸν παρέστησας, ἡγιασμένον σκεῦος, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τῇ ὑπερφυεῖ, ἀσκητικῇ πολιτείᾳ σου· ἀλλὰ δέχου τὸν ὕμνον Παῖσιε, διδούς μοι ταῖς εὐχαῖς σου, ἀμαρτημάτων τὴν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῖς οἱ πιστοὶ τιμῶμέν σε, τὴν ἀνωτέραν οὖσαν, πάσης τῆς κτίσεως· πρέσβευε Ἀγνή, ὑπὲρ ἡμῶν ὡς φιλεύσπλαγχνος, τῷ τεχθέντι ἀφράστως ἐκ μήτρας σου, κόσμου εἰς σωτηρίαν, ἵνα ῥυθῶμεν τῆς κολάσεως.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐπέβης τῷ τεθρίππῳ τῶν ἀρετῶν, Ἡλιοῦ ὥσπερ ἄλλος Παῖσιε, καὶ ἐν σκηνῇ, ἀχειροποιήτῳ τῶν οὐρανῶν, λελαμπρυσμένος ἔφθασας, ἔνθα τῷ

Κυρίῳ νῦν παρεστῶς, μὴ παύσῃ μνημονεύων, ὡς πλήρης εὐσπλαγχνίας, τῶν προστρεχόντων τῇ πρεσβείᾳ σου.

Αἱ γέλων καὶ Ὀσίων καὶ Προφητῶν, Ἀθλητῶν καὶ Δικαίων τοῖς τάγμασι, ἐν οὐρανοῖς, χαίρων συγχορεύεις ἐν μετοχῇ, τῆς ἀνεσπέρου λάμψεως· ὅθεν παρῶρησίᾳ αἶτει ἡμῖν, τὴν λύσιν τῶν πταισμάτων, ὑγείαν τὴν κατ' ἄμφω, καὶ εἰρηναῖον βίον Ὅσιε.

Ὁ τάφος Θεολόγου ἐν τῇ Μονῇ, τὸ σεπτὸν ἔνθα κεῖται σοῦ λείψανον, ὥσπερ πηγὴ, χάριν ἀναβλύζει διηνεκῶς, τῶν ἱαμάτων Ὅσιε, πάθη θεραπεύουσα χαλεπά, ἐκ τῶν προσερχομένων, καὶ πίστει ἐκζητούντων, τὴν σὴν πρεσβείαν πρὸς τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τοῦ γένους τὴν κατάραν Εὐὰ τὸ πρὶν, τῇ πικρᾷ παραβάσει ἐδέξατο· σὺ δὲ αὐτήν, τόκῳ σου ἰάσω παρθενικῶ, καὶ εὐλογίας πρόξενος, γέγονας τῇ κτίσει πάσῃ Ἀγνή· διό σοι εὐγνωμόνως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου, Θεοκυῆτορ ἀναμέλπομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Οἶκον σαυτὸν πανίερρον, τῇ τελείᾳ ἀσκήσει, ὁσίως ἀπετέλεσας, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, ἐν ᾧ Χριστὸς κατοικήσας, χαρισμάτων ποικίλων, ἐπλήρωσε Παῖσιε, εἰς λαοῦ Ὁρθοδόξου, οἰκοδομήν· ὅθεν σε τιμῶμεν ἐπιζητοῦντες, τὴν θείαν προστασίαν σου, ἐν ἀνάγκαις τοῦ βίου.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Αἰσθητικῶς ἐτέθης, λύχνος ἐν Ἄθῳ νοητός, τὴν Ἐκκλησίαν αὐγάζων, διδασκαλίας τῷ φωτί, καὶ τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, Παῖσιε θεοφόρε.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ὡς οἰκτιροῦς ἀμετρήτους, ἔχουσα αἶτει σὸν Υἱόν, Θεοκυῆτορ Παρθένε, σώζεσθαι πάντας ὡς Θεός, τοὺς εὐσεβῶς πεποιθότας, τῇ μητρικῇ σου πρεσβείᾳ.

Εἰς τοὺς Αἶνοις

Ἰστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῶν Ὁσίων τὴν ἄσκησιν, ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσι, διὰ πόθον ἔνθεον μιμησάμενος, ἐν ἀρεταῖς σου αἰδέσιμος, ἐν θαύμασι μέγιστος, καὶ ἐν λόγοις διδασκῶν, θεοφόρος γεγένησαι, καὶ ἐκόσμησας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἐκτελοῦσαν, τὴν σὴν μνήμην εὐφροσύνως, Πάτερ Παῖσιε σήμερον.

Τὸν σταυρόν σου ἐβάστασας, διὰ βίου Παῖσιε, καὶ Χριστοῦ τοῖς ἵχνεσιν ἠκολούθησας, καταφρονήσας τοῦ σώματος, ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος, καὶ φροντίσας ἀρεταῖς, τῆς ψυχῆς τὴν κατάστασιν· ὅθεν ἔλαβες, θησαυροὺς χαρισμάτων οὐρανόθεν, καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων, τὸ φῶς σου ἄδυτον ἔλαμψεν.

Τῇ ὁσίᾳ ἀσκήσει σου, τῆς ἀγάπης Παῖσιε, ἐν καρδίᾳ ἔλαβες τὴν ἐνέργειαν, καὶ θλιβομένων παράκλησις, ἀπόρων ἐπίκουρος, ἀσθενούντων ἰατρός, δαιμονώντων ἐπίσκεψις, καὶ διδάσκαλος, πρὸς ζωῆς ἐπιστήμην τοῖς ἀνθρώποις, ἀνεδείχθης μαρτυροῦντος, Θεοῦ μεγίστοις σε θαύμασιν. Ὡς τὸν δρόμον τελέσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα, ἰσαγγέλου βίου σου προτερήμασι, δικαιοσύνης στεφάνῳ σε, ἀφθάρτῳ ἐτίμησεν, ὁ φιλόανθρωπος Θεός, θεοφόρε Παῖσιε· ὃν ἰκέτευε, ἐκ ψυχῶν καὶ σωμάτων νοσημάτων, λυτρωθῆναι τοὺς τελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ Παῖσιε, Εὐαγγελίου μυσταγωγός, ἐν ἡμέραις πονηραῖς, θεωρία καὶ πράξει γεγένησαι· παθῶν γὰρ ὕλης ἐκκαθαρθείς, καὶ δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν πτερώσας, τῶν ὀρεκτῶν τὴν γνῶσιν, μετασχεῖν κατηξιώθης. Ἀλλ' ὡς θεόσδοτος ὄλβος, ὑπάρχων τῶν τιμώντων σε, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, ἐν τῇ πίστει στερέωσον ἡμᾶς, καὶ ῥῦσαι ἐκ πειρασμῶν δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου ἡ γ' καὶ στ' Ὡδὴ. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον ζήτηι τῇ ε' Δεκεμβρίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Μοναζόντων καθηγητής, καὶ τῶν Ὁρθοδόξων, ποδηγέτης πρὸς ἀρετήν, πράξει ἐναρέτῳ, καὶ λόγῳ θεοσόφῳ, Παῖσιε τρισμάκαρ, Ὁσίων σύσκηνε.

Στίχοι.

Κύριλλῳ Ῥόδου ταπεινῷ Ἀρχιθύτῃ,
Δίδου σὴν χάριν Παῖσιε ἐν βίῳ.

Ἐτελειώθη ἡ Ἀκολουθία αὕτη
τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Παῖσιου τοῦ Ἀγιορείτου
Μηνὶ Ἰουλίῳ, τῇ στ', ἐν ἔτει δισχιλιοστῷ καὶ δεκάτῳ ὀγδόῳ.